

bruge baade Jærnbane og Dampstib. og anløbe Samsø. Saa har det ærede Medlem fra Kallundborg paa Hjerte at sige, at det er en dejlig Vinterrute; der skal De bare se lad os sejle der, saa bliver der ikke denne Jstransport; saa gaar De glat fra Kallundborg til Aarhus. Jeg tillader mig at være af en ganske anden Mening. Kallundborg Fjord er et herligt Farvand, men naar Vinden bliver Vesten med Tøbrud, duer den ikke, for saa fylbes den med Is. Aarhus har en dejlig Havn, men naar Vinden er Østen, er ogsaa den fuld af Is, altsaa, hvorledes end Vinden er, er der stor Chance for, at Sejladsen er spærret, og det har vist sig gennem mange Aar, at Sundet og Storebælt ere alligevel de mest praktifable Farvande til stadig at komme over. Nu siger det ærede Medlem: Hidtil har man uden videre indstillet denne Kallundborgfart, naar der var noget i Vejen, og ikke brudt sig noget om den, saa snart der var lidt Is; men naar man vil lægge sine Stibe til, bliver det en anden Sag. Ja, men det er en overmaade kostbar Fart, og man kan ikke fortænke dem, der trafikere denne Rute, i naar de kun have ganske saa Passagerer, at de saa ikke lade deres Stibe sejle i Is. Postvæsenet, Staten, slider paa sine Dampstibe, f. Eks. de store Hjulstibe, som gaa mellem Korsør og Kiel, paa en ret uforvarlig Maade i Jsvintre, det styldes jo Tradition med Postfarten. Der kan gerne tænkes enkelte Tilfælde, hvor man kunde have gaaet mellem Kallundborg og Aarhus og ikke har gjort det; men det kunde ikke være slet uden store Ulemper, store Udgifter, stor Bekostning og stor Fare og ikke uden stort Slid paa Stibene, saa det er rimeligt nok, at man har været noget tilbageholdende i saa Henseende. Hvis vi skulle bygge gode Dampstibe til denne Fart — og det er jo de Herrers Mening; der skal være den højeste Luksus, jeg ved ikke, hvor hurtigt det er, de skulle sejle, mange, mange Miles Fart (Ordføreren [Tutein]: 16) — ja, saa bliver 1 Million ikke nær nok; saa koster det meget mere. Men lad os nu sige, vi anstafte disse prægtige Dampstibe, tror De saa, de ere egnede til at gaa i Is, og vil det ikke være Synd, at slide sit Materiel op for at komme igennem for enhver Pris? Saaledes tror jeg, det vil gaa. Jeg fortænkter ikke det ærede Medlem fra Kallundborg i, at han siger, det slet ikke er for Kallundborgs Skyld, at han taler om denne Jsfart, for det er rigtig overmaade vel set af det ærede Medlem. Jeg skal tillade mig at sige ham, at vil man have en virkelig Jsforbundelse fra Kallundborgsiden over til

Jylland, skal man ikke gaa til Kallundborg, men til Næsnaes. Det er Konsekventen af at oparbejde denne Rute paa den Maade, man ønsker — Sommer og Vinter, Dag og Nat — at man gaar fra Kallundborg til Næsnaes og hgger sig en Havn der. Det er endnu et lille Tillæg til Ruten. Jeg skal imidlertid undersøge dette Spørgsmaal nærmere. Det er kun en foreløbig Undersøgelse, jeg har kunnet gøre. Jeg kan saa godt henholde mig til mine Udtalelser fra i Fjor over for det ærede Medlem, og det er ikke eneste Gang, jeg har udtalt mig derom; jeg har sikkert mange Gange, dels som Minister, vel ogsaa som Medlem, udtalt mig om denne Rute, der interesserer mig meget. Jeg tillader mig at sige, at det er alene af økonomiske Hensyn, jeg er noget betænkelig ved den — man kan ogsaa løbe Guld for dyrt. Det er i mange Henseender en god Rute, men det er ikke saa let at anlægge den; thi som Postroute vil den slet ikke kunne betale sig, og som Passagererte vil den ikke blive mere værdifuld end som Postroute. Det er behageligt at have den for mange, og deriblandt ogsaa for mig — det er ganske sikkert — men jeg tror nok, at det fortjener noget grundigere Overvejelse, om man kan gaa til de Ofre, den kræver, og hvorledes man skal indrette sig. Derfor, skønt jeg skal overveje Spørgsmaalet endnu en Gang og mere specielt, tør jeg dog ikke antage, det kan være modent til Afgørelse mellem Finanslovens 2den og 3dje Behandling.

Ordføreren (Tutein): Over for de Udtalelser, der ere fremkomne om Lønnings-tillæg til Postbudene — og her maa jeg indrømme, at den højtærede Minister har Ret i, at det er ikke alene Postbudene og Telegrafbudene her i København, der er Tale om, men ogsaa nogle andre Postfunktionærer — kan jeg kun sige dette, at det er naturligvis et Skøn, hvad man mener er en passende Løn for Funktionærer af den Art, ligesom man i det hele taget maa sige om enhver Art af Embedslønning, jeg kan næsten sige ethvert Bederlag for Arbejde, at det er noget en Skønssag. Jeg vil ikke gaa til — og det vilde navnlig det ærede Medlem for Københavns 9de Valgtres (Hørdum) protestere stærkt imod — at man skal tage den Slags Arbejdere saa billigt, man kan saa dem. Det vil jeg paa ingen Maade paastaa, men jeg vil sige, at man maa anvende et vist Skøn, og naar man lønner Folk for et vist Arbejde saaledes, at de kunne pefuniært være ligestillede med dem, som de ellers socialt ere ligestillede med, saa tror jeg, man har gjort, hvad der nogen-